

شجاع الدولد درین سه روز که موسک بحضور ہمایون در قوچان فامست شد
مشکراه این شرف که سالیان دراز بحسب اتفاق و ایضاً از اوست توئی ده متر
در کابینت از عالی دادنی میزبانی کرد و ما بخواج امامی رو روز از هشده عسلی فوم و
بصل

لھالت کرد و غالب ایمان حضرت را از اسپ و شتر بدید و یاد کار فرستاد
پنجشنبه بیست و نهم ربیع الاولی حضرت ارد و
ہمایون از قوچان بچشم لیش

ارد و می ہمایون در محل نظرم و آنست کی و با شوکت و عظمت تمام درین
از قوچان کوچ منوده بیست چهل سیلی خارزم شد و سرکار ہمایون شاهنشاھ

یک ساعت از زیر پرآمده سوار شده این الدولد و سایر وزرارات خوا طلب نظر ایشان
علیکی ششند قراخان برادر القیارخان حاکم در ذخیره که بار دومی ہمایون حضارت

بود باد و بیت سوار مکمل و مسلح در ذره بجزی باش شام رکاب نصرت اش

شرف و مورد عواطف خسرو آمده بیکر سواران پیوست و چکشان بر مکونه نا

خاطر در یا منعا طرشا بشایی و سبب حضار سواران خراسانی اطلاعی حاصل نگشت

هر کسی از طن خود حدی هنر و علیحضرت شاهنشاہ غرم ملوکا نزد که بیش بیهودی

طایغان و مرشان بیوت و کوکلان مضموم بود همواره در پرده اجٹھا و ضمیر نیز تواند
ستمپیده شنیده تا دشمن بریاک خویش را اقت شود و روی بغاز نگذارد هر چند
تقریباً زواران خراسانی و احصای ایشان در فراز کمی بجا یون عرضی نماید
دھنار را سان بوا و اطلاع برآحوال استان همیزه بود و دو کسی را قدر است آن بتواند
از بزرگین تضویین کرد با لاحزه خپا عستاد زد و زیرآمد و کوکب بند و یتلریف فراز
منزل شده و صرف تمارنوده اندک و قلی استراحت فرموده و همسنگ اعم صور
حسین نیز او ابراهیم نان نایی بعضی را ایمان خاصه بجهنم مبارکه را در فضای
سر پرده مبارک که چمنی و سعیج بود نظر مبارک رسانده یکی را آخوند که آشنا داشت
بیان ممتازی بود با احتماله وال دول محبت شد

از تقویان بچشمین یعنی دو وزنک و نیم راه است هست راست پاده هفت
هفت و نیم کتابی چهار فرنگی هشتی بگوهر میگرد و درین دهنه قرار دارد

بیمار و اسامی آنها بدین سوابق است

استادی چهارمین یوسف اباد او آزاد اباد استاد و دانشمند

پنجمین یار غفاری مستعد بیانی

ست چه راه نیز بافت پنج الی شش فرنگ کوه است و قرار معروف

و اتفاق درین حملت ازین قرار است

بران بآباد قصر لطفخی و هیجان سیرین جنگل آباد رفاه متعلق به قصر امیر اباد
که آنچه از برادر دارد

چمن لیسی که مضرب خیام زین قیاس واقع شد چمنی است بسیار کوسمیع و کو

و با صفا و روح که از بیعت آن چشمها و نهرها می باشد که ارا جریان دارد و هوا

و صفا و خصارت و نضارت آن در نهایت مایه پیشاست و سوره اماکن دو همانا کو

جمعه عزه بیان فی تشریف فرمائی روی چایون هنر فرض

چون دو ساعت از روز برآمده علیحضرت بچایون شهریاری از سارپده مبارک

بیرون تشریف آورده سوار شدند و احتمادالله و اعتمادالسلطنه را تزدیک

طلبیده تا چشم فرنگ سواره با ایشان فرایش کنان تشریف برد و پس از

اتمام فرایشات بخاک نشسته در قرب قصبه خیج که معبر چایون بود و تپ

بزر مردوزن از ای قصبه پرون آمد و صفتسته در برابر کاسکه علی الرسم قرآن

گرده و دعا می وجود مبارک که شنیده باودی این قصبه وزیادی محبت آن در طبع

مبارک زیاده از حد پسندیده اند کی از برای تماشای قصبه و پیش از

حال آنچه که بیکسر ترکمانان مبنایتی نام داشت کشت فرموده و از آنجا که
چهار ساعت از روز برآمده بمنزل تشریف فرماده از قرار گیر بعزم خان پسر
پیمان یون رئیسیه بعیرالملائکه از روز قبل ستری شده و بهم حاصل الد ولت
و نوبه هار خشک شسته بود سرکار پادشاهی زناخوشی این دونوکر بزرگ داشت که
حاجی آقا با باسی ملکه لاطین را مقرر داشتند مادر علیخ ایشان سعی جهند
نماید چون هواست این منزل برخلاف سایر منازل توچان فی الجبل که مردو
و بادی پر کرد و غبار را زیدن داشت سرکار را پادشاهی میل باستراحت نمود
ماعصر شغول شده نه تنها استیجاست مرحوم سپسالار بودند و پنکام عصر قورق
بعد از شام قورق شجاعت و ماساعت چهار اختصار الد ول و این الملک داد
پاکران و حضور همبار که مشرف بودیم از چهلین ییلی افیض آبادوسه فرنگی
در راهی پست و بلند که جبور کالسکه از آنجا خالی زانگانیست سمتین و سیاره
بر شتما می جمال سایر الذکر است که بعضی علاوه فرنگی و در برخی چهار فرنگی
راه بعد دارند و درین فاصله بهمراه با آبادی و دادست و باعث است وزراست
از جمله قصبه خریج همکی امیر سرخان شجعل الد ول است که قریب بجزار و پانصد

یمیز و دو باغات توست بسیار که از برای می برسیم کاری باشد نمود و از

اسلامی فراد و فراز عیکبر در درست رست طا ده دیده می شد بین چو خوبست

دو من بگر کلاته بر زان در داشت نونه کار بروی داشت
کوه نست در داشت

غور گشته آقا بارع بینها حصر ایضه سخن آباد علی آباد
و بینها

اسلامی داشت هرف چپ راین قرار است

حصار چو دیگر بینها سپاه دشت پیغام بار میوان در داشت

شیعه بینها است ایضه خرد و ایضه بینها

قریب و چن با دفعه محکم بزرگی و قریب سیمه مسكون وارد

شنبه دویم ربیع الشافی و نزول موکب سعو دیگر شفاف

درین روی برسیم ببر و زده سر کار افسوس جایون شابنها هی بعد از حادثه

شده سه قشی نداد را سواره با وزرا محبت کنان طی فرموده بعد بکار که

نشسته و در یک هر سکی شیر وان در کنار جاده در مکانی بسرو خرم از برای نهاد

فرود آمدند و بعد از هنار مجده دا بکار که نشسته شیر وان تشریف فرامشته

در حوالی شهر سیرکونه خان برادر شجاع الدوکه حاکم شیر وان است با اینها

و علما و تما و معلم خلائق بلند بزیارت رکاب ببر که شرف نشسته مورد مر احمد

و حضرت شاهنشاه در باغی که مجسم سر پرده ای بجا یون بود مشغول رود وارث
و شنید و بسیار لذکر که چنوده های یون شرف کشته و عالم و مطالب هسترا باشد
پعرض سانیده جواب از صدر جلالت صادر بمنو دار قرار یک جمیع زچاگران
صدیق بحضرت عالیه که این حضور رسانیده شخصی بجهول آلسن قومی بجهد که
بزود از پنهان طایفه و صاحب چشمی است از اول مرکت موکب سعوان روز دار کل
چمه جای ارد و همراهی کرد و در گویجا و سکار کا بجها از تزدیکی دو نیزه فر
بود که خود را با سبب های یون رساند و هر قدر از اوسنواں بخود بودند که
منظور و مقصود دارد جوابی درست نماده و ببر وقت بعد رئی موجه شد
شده بود حتی در شب قبل قراولان خاصه اور ادرکنن مام مخصوص شاهنشاه
باشه ما خودش داشته بودند چون علوم و مخون شد که خیال شر و متصدی فردا
حسب لا مر بیزی خود را سید

از فیض آن و بشر و ایان چهار یون کشت راه غربی و سیح و تما مر جلد قره و فرز
و باغات و محل حملات سنت راست داشت دیگر منشک شیر و ایان بعاسد
دو قرن کش کشند ایستاد و ماسک کوه قوهان است دیگر منشک شهر پیشید

از مسند رجایا نزدیک است شهر امتداد و علیست باشد که بویی طبیعت و سخت بیشود که بلده بشروان
در دامنه آن واقع است شکمها میان کوههای خیزند و خاک آن سرخ است و دشت
قلعه جیان یک که بر این مرتفع قرار دارد در نمایان است

قراء و مزارع و اقتصاد درین راه ازین قرار است
قراء شمشالی

بر زد و ایاد و دیگر که مولده اصلی از صیبه سیری است این شهر را با دو نجهو خان
راه واقع است در دامنه کوه در کنار راه واقع آن در دامنه شرقی
واقع است داوران امتداد دارد

از قرای همسنوبی آنچه در کنار راه است قریه همراه است بقیه قراء و مزارع خود
کو و واقع پیش و تعداد اسامی آن خالا زمین است

بلده شیروان شهر دوم قوچان است ولی بحسب نباشد اول است زیرا که بلده
بادی شهر قوچان این بلده سکن آباد و اجداد رضا قلیخان ایمجانی بعضاً نتو بوده

امروزین شهر را بزر و بالغه خانه ای مسکون است و دور و فضله است که از روی
قاعده پنده سی و بیهاد است بیشتر غیر منظم خوش شده و نشدق خاکی ز محکم دارد
و در درون قلعه در مکانی که مرتفع تراز سار اگر شهر است اگر بلده واقع است
که او را بزر بسیج و باره محکم بوده که آنون رو با خدمام و دریافی که داشته است

رودی ز سلطنت شیراز دار و که اسباب نزبت و نفاقت آن است بست
شمال این قلعه دو قلعه که با غافت و سوال است که فوکه بسیار دارد فنا نموده
و بعیی در بخاست ممتاز اطراف شیروان شل قوچان تمام سحرای سکل خیز
که از قرار معرف فخری صدال حصه بیست هکم رتفاع محصول آن میشود چنانچه
روز بشیروان زیبایی قوچان کرم تراست ولی دشنهای پندان فرقی ندارد
پیش بیمه هم تصرف فرامای سرکار پاد بیهی بسر لعب داد
سرکار افده انس جایون شهریاری بگیا است بسته نموده تو رسیده تنه مرتعشی را کرد
مقابل شیروان بود منظور نظر علوکار نه فرسوده و بیلامای پله دسته بچشم از سهند
ساعی باود و پین بجایت شهر و قرا و متراع اطراف نظر افکندند به رتفاع و
مالت این شهر را پنهان نمودند بحال سکنه شد و چهار ساعت آن روز زیباید نشتر
فرمای تصریح است نه فدر و ده سر بر په میل فرمود و اندک زمانی تراست فرمود
و محمد حسن بن ابان تقویت عربی کتابت نمی و نسخه اندکی اینجا مشغول کشت پنهان ساعت بخواهد
یا نموده العذر این شیوه عادت شده رند و برق و ملوده ای در جواہر پنهان شد سرکار
اقدام جایون زنواب برخواست سه هنی و نیم پنهانی سر بر په و هایون برگشته

نقچ فرموده و بعد از خاک و صرف چای بحر خانه نبار که تشریف فرمادند شب
 بعد از شام حکیم باشی هزار و دیگران بخوبیه نبار که حضور شدند حکیم باشی از
 روز امتحان است فرانسوی بعرض میرساند و شاهزاده خود بغضنیس چایوں ترجمه نظر می
 با پیچاعت از شب گذشت مقریان درباره تصریح انصاف پیا فرد و سرکار چایوں
 در آن میگاه خسروانی برای مشغول گشته شده بآمیزین نظر در نهایت سردویل
 بود بخوبیکه شخص محتاج بیالا پوشش خود سنجاب میشد
 از شیر و آن بعد آبادمه فرنگ است و راه تا چفرند که میان چوب پیاز است
 مجدد آن میگردد تمام این مناطق از دو طرف دره و ماہور است تا از غرب
 شد رقی که نشسته کرد و بندید که قریب زورم و بعد آباد در سمت غربی آن و بقا
 اندکی واقع است وارد وی چایوں در فاصله این دو قری و چهیکه در دره عرضی
 واقع شده بود در شتره جیال زد و سمت درین راه بسیار زد کیست و داشت و
 در سمت راست و چپ باده بخوبی است
 سمت شمالی

حسین آباد	زمینه بجوده
ترکستان	زرسفان
	بزر آباد
	زورم

ز مردم شد رفی کرد و سطح جاده واقع است قلعه خرامب و چهار خانوار بگند و سه دست
و اما فرازه دار و موسوم شیخان محمد که بنا بر عرف برادر مختار است، مراس علیه ساخته
دو شبیه چهارم تشریف فرمانی سرکار بجا یونی لقیره نود
شانشیا و اسلامیان پناه درین روادل منصع بجام تشریف برداشته
از روز برازده از سر اردنه بسیار که پرون تشریف آورده و برای سبب غمیشی میدانی
ایمیانی موارد شده و پیرالمکاتیه این الملکات امتحان طلب بفرمائیش است غمیش نود
بیست نود و توجه فرمودند چون یکنکه زاده شد محمد خان بکسر بکی
و خان شوار خان سرکرده بزرگ با مجتهد و پنجاه نفر سوا این جهار سکان و مسلح
اسپیان ترکمانی آلاقایش دار بر کابه بسیار که پیشتر و صفت بسته داشت
را و بایستیا و ندار استکنی سواران پسند طبع بجا یون کشته بزرگان و سرکردن کان
بعواطفه ملوکانه نیو احتشمه ندو دیوقت پیاده از قوشمانه قوچان آمد و ندکوه
و هشت که طایفه خانه ترکمان بیست بیجاع الدوله مغتسله شرد و دسته
بدان صفت زده چند نظر اسیر برده اند این منصبی که پسکنوبی بود و حکمت داشت
بوضوح نه پیوست بغض خلارع تجویه نور محمد نان این دیوان بعض ناکپ

چایون رسید در زمانی معلوم شد که ترکمانان پس پیش بتصویری کرد و لی این بار ترا
بهرست خود را نمایند یک هفت سه کس بزوده مادره اسهام الدوله ایلخانی با بزرگوار شاد او
که پر کیم با ده سوار پر ابری داشت در کنار راه ایشانه بپیارست هذله تو سن
چایون شرف کشته ایلچه حضرت شاهنشاهی اسهام الدوله را ترکیم کلیه بیمه
نمود مر این پسر را نهاد و شاهزاده و تماور و بمنزل مخاطب بفرمایش است علیه بود پوچ
موکبی خود بهنود و شرف رو دار زانی داشت سرکار پادشاهی نخا رسیل فسروه
ذکر زمانی با استراتیست مشغول شدند بیکام عصر محمد داسهام الدوله را
فرموده از مکنونات خنیزیر مبارک که بینی بر مادیب و شبیه طایفه فماله بود او را
آنکه بی داد و سفر داشت که قصد طوکان را در پرده احتمال محفوظ داشته و در تیه و
تدارک این معم کوشید و بهم چاپا رخراسان وارد شده برابر مخیر الدوله که بینی بر
ملکتی و انبیت صریحت بود محوظ نظر مبارک کشته احکام لازم در جواب یک
شرف صد و ریافت متعیر الملاکت بواسطه مددت مرض یک دزد شیر و ا
توقف کرده امر و زبار و دوی چایون پیوست حکیم باشی طلزان حسب الامر عیاد
وی رفته مرض ادرحال است از دیگر ریافت و ناظم محنت مظاہر قدس شاهنشاهی

از یمنی در نهایت افراد کشت سه ساعت از شب که ششته قورق شکست
و مقرابان حضرت کرد و نیز بخت بخوبی شاهزاده حاجی سپرزا اهل شکوه الکاف
نمطیور نظر ملوک کارکشته تما ساخت چهار پا او بخطایید صحبت اخبار و شعایر شغول بود
از عجیب آباد بند و چهار فرشته کش است و راه پیره باغ معنی و در دره واقع است
که طرفین آن جمینه اوره ما پور و پیره امنکلی شعب جبال خشمیگر دود و درین لجه
آزادی و قریب مخدوش نیست

قریب نزده اول غاک بخورد و قریب آباد دود و دست و پنجاه آل سیمه نوار سکنده دارد
سده شنبه پنجم شهر ربیع الثانی ورود مسکب مسعود بیله بخورد
سیچ این روز سرکار شاپشاہی زود تراز سایر یا هم بر ناسته و سخاهم فرزو
سوار شدند چیدر قلیخان لیخانی حسب لامر ملازم دکار کشته بجز عرض از داده
از اصنایعی فرمایشات نایمه فخر و سرافراز بود و از قرار یک بعد معلوم شد سرکار
شاپشاہی در آن روز سخاهم الدوله را اموریت بسیج داده و از وسیع خیال
حرکت ایشان در انجام این خدمت بتویشه بودند سخاهم الدوله پون خجیزه
امور آن سایه است سخاهم الدوله واقع داشت بطرزی که تئیه می‌داند و معمول نه

ظفر نمود است بحال خود تر پی عین کرد و معرفت داشته بود بدین سخن
جا به مردم دزدین سواره مسوز از آزادی چهار یون بعد اشود و با خلاصه اطراف
آواب هرب حرکت کرد و بگنجن نامن طوایف خاله آختند یارانی بگشت
با فحصای لعه امانت پیشی و تائید است آئین علم و افی این عقیده را امضا نظر موده
دوشنه که طوایف خاله قومی اشرا و دزدند که در خلعت خارت گشند و در عقا
و متعاله فرار و غیبت کر نمی کردند با هم و رعایت رسوم و آواب با حشی شود و اخفا خود را
بخاری کشیده و سقاقی کریده اند پس سپاهان باشد که باز غرم ملوکانه و غربت
قوی مطلع نشده اند قشوی سُحب و معین شود که بدون اشطار پیاده و توب المغا
گرده جراحت عمل امکوسن و مشهود بر زکار ایشان عاید دارد و هم حرکت قوی
از دنبه اول طریق اقرب شد که با خیر بوجیب آفت است و بعد مسافت ستم
ماند کی و رحمت سهام الدو لا زین نوع طلائع و حلم اصلی محضرت شاهنشاهی در
مازده رایی مبارک رخیسین گفت و بجهین رای و غرم بازندگی چنین غیت
ملوکانه و منوچی نداشت و مکنون خاطر مبارک در پرده اخفا باقی بود بالآخره
چون حکم سعد از کنی که در دو فرنگی بخورد واقع است که نشید سرا پرده

نها رخورد سرکار مهد علیها منود از کشت که در خارج جاده بربا کرده بودند صفت
پهلوان شاهنشاهی محض اهل امر حمت و احوال پرسی های سینکیک علیها حضرت ایشان
فرود آمده بودند توجه فرموده و اندک زمانی تو قضا نموده برآمد معاد دست فرموده
و در اول و دهم هجره راه از برازی صرف نهار فرود آمده و قصین نهایا پا پاره ایشان
در کسیده و حزبین متوفی الملاک و سردار کل و دیگر وزراه را در خاکپاکی ایشان
تبایع نمود پهلوان ساعت بفرموده بودند موكب نصوبه بیست آغازی علیک بجهود
من در جهاد داشتند از وادی دیبا دکان پر کشت و از صدای تیپو و نهاره خا
نوشیق سپاهان و غلبه ایه سواران شورشی عظیم دران پیا باشان پیدا شد و زندگی
شروع رسیده باع اینجا ای که تخت زول سپک بجانوں بوده ای بایزبرک و کامک
نه فیض است بایز برکت بایز سپک سرف کشیده و آواره بینه و نهایی وجود داشت
کشتند و سرمه رشان شاهنشاهی علیها حمت و عناصریت بعد از و اخراج هم شهر شدند
در باغ فوج شرف و موادره ای دشنه اینچنانی تمازه خدمه بجانویز اینکه شاه
لایق کند ایند و مقبول شد علوه نکشت و امدادی که رسان اسب سریعی هم تازه
را بسان خاصه و ارزی پهلوان پیر فوجی سله قرن اینچنان روان غزاره ای اعتماد نمود

کرد را ول صبح برسیا جانه اعلیه عصی بید افکنی رفته بود چند قطعه کیکس و سیتو
و میدسته کل صبح آغازه بحضور مبارک آورده خاطرها یون از شاهد کلمه اشکش
کشته علوم فرمودند که در جوانی بجنورد پنهان داشتند و فرنگیک سیلان قاتی است که در این
اول و دوم تا بستان کل صبح آنها آغازه بظهور رسید و درین کام شدت حرارت
توقف در آنکام نمایاد و نهایت دلیله برپاشد چنان احت بفریب شده دیوانخانه بین
قوه قدر دو ساعت و نیم نشیب لذت شده آقا عالی و عکابی اشی و میرزا علیخان
واین بنده شرقیاب بحضور مطلع وزرا اعلی شدیدم عکابی اشی را امر و فرمانیش
که عکس تکمیل الدوام و پرسش و شهربجور در ابرد اشته بظر مبارک برساند و هم
تصطفی طلبیان میرشکار انصار کشته هر کشت که در اول صبح از برای شخص
تجسس شکار سوار شده و پرسشگاری یاد بعرض عالیان حضور مبارک ساز
از تو ده ای بجور پنج فرنگی است راه تا بکفرنگی دره و ماہور و پست دلیله
که در جنبه این آن کوچهای سخت کثیده است بعد از بکفرنگی وارد دوره عرض شد
که ناپن مغرب و شمال اقع و پانصد ذرع عرض آن و در دو هشت بهو جمال مر
مشک شده دامنه این جبال تمام زراعت دیم و دریان و ره محصول شد

و سیمی است نیز فرنگ کس از دوره کندسته قریب خاران است این قریدر دامن کوی
دو سوم باش شده واقع دو بی بی هم بر و آباد و باغات و اشیا ریب یار دارد تهمه
چهارمی است که قریب پنج هزار کیلومتر است از جهان نماید این آسبها آنکه از نتیجه
نوده می یارند جمع شده همچه ها از استاد اوره بحال کرمانان داشته و در آنچه امروز
بر و دنیوم مارپیشود گووه آق شده همیان بخوبی دو سفر این واقع است هسته
آن قریب روپیه و اوول خاک سفر این است بحث شما خاک بخوبی دلیل قریب
پیاران مباراقت نیز فرنگ کس درست پس قریب پیو واقع است و این قریب
در دامن کویی است که در اردستان آرسن و کاج عینی سیار است از پیو کشته
بنها صد از کم و بیست است قریب کوک کراست و چون زیباغات کوک کسر
بکسر و بنها صد کم میدان زه مایل بخوبی غربی شده و از دوره که بحث بحال
کسر هم خانه استاد وارد تحرف کشته بخل کوچکی همیشی میگرد و ازین کشته نیز فرنگ
در دره ما یخ بخورد و بخل که بخوبی و تضليل کرده بخل بخوبی و بخل است مدیر طیل
اطراف آن تمام کوه و دره هم و بره طبلکه قرار و مهاره مسعد واقع است
جنوکیه این بخلکه بیش باجی کام میگذارند که درشت بازدید از دار و قحط داران میگذرد

کوچهای اطراف تمام بخل است و درین جمله بفرد غلظ جمال مغربی کشید
جمال مازندران پر درخت است بخلیست و کمتر از اسماج این جمله مزبور در جمله نیای
بلاغ اینها که درینهم فرنگی شهربخور و تشریف و رو دمکب چایون همین
بود با اینست آنکه شتل بر مزدوفی و پردوی در بلاغ پردوی خوضخانه بنادر
دو مرتبه با چهار صفحه خوضخانه خوش قطع و ماہیانی و بالاخانه باروح منظر عالی
بلاغ اندزوی غلط کلاه و قرآنی طریف کوچکی دارد
بجهود که در تو ریخ بزرگ خود خوبی است در سمت شمال کوه البرز و در فاصله
دو سی سال این کوه واقع است شعبه شمالی که بخیر کوه همین است و شعبه جنوبی او
پیرید و شعبه شعبه کشته شده بالادا ق و شعبه دیگر بهمک معروف است الاداع
او بسی است مرتفع و سبز و خوش چوکه قوش هر لان در او سکن کرند و این مرغ
شکاری که مخصوص طبع سلاطین است درکسر کوچهایافت کرده بعد بجهود از دریا
خضرخیز است عیم تختی چهل فوتک و بخط سخنی از راه کران شخص فرنگیست
و ما سحرای ایم که مسکن طایفه تراکم است از قرب طرق دوازده فرنگی است از
زیاده از بیست فرنگ مسافت ندارد و فنا که بجهود که دوازده فرنگیست طبقه ل

و بیشتر نیست که عرض دارد و محدود است از سمت شرق پنج هزار قوهان و از
غرب بیشتری باشد و غیر ممکن که بین این کارکان و پیغمبر راه است و کوچه است
سپاه ترکمان بجهت جهاد و خیرو و زر باطن عشق و ایمه سویی و مشابه
و کسری و قاریه قلیعه درین دشت واقعه است شال حرامی که دست خود

با جرم و اصرار است

بلده بجهز و دشواری کوچک است قلعه دخساری محکم شدن چهار هزار فان و از و بان
و حمام و سبید و خانه ای است و سطح و عرض کم ابتدا ای آن زدروازه ای که
اشخاصی شهر است و از که آن مصارعه است کوچک است برج و باره که زین آن

سطح شور مرتفع ترید و اگر کون موقف شهاده دلده و کسان ایشان است

بلده است و رو دخانها و قراولخانها ای بجهز و بدینه محب است

بندگان
بندگان که سمت شرق بندگان سیده رخان از بندگی مساب میگذرانند
بروک چوار و پندران که سمت شرق بندگان سیده رخان از بندگی مساب میگذرانند
بجهز و واقع است

خران خوده بندگان سرمه ده و دهنه قور داده
سوزان بندگان سوره و بندگان عدل بندگان ایق بندگان
ترم بینه بندگان کوکه
نیون و رامه بندگان بندگه بندگه فوج بندگان
سیهاب

دوست حوس و خوست هر افسوسوره بولکسر باز راه پیش داد و سملقان و چخور دو افع
بزم اذنه ایکم بیکه تبر حسین بزر دو کاه ترکلو بر امبو
صلرا مو بمندو بدر خاده پسی ندو عربین خدا کله اوره خلده خلو سیمجه
ترکه بیکه دموده عوقانه خاکه قراجه مژده این کلید سروران
پر زن و از شهادت فراری بیکه خوش بیکه بوز کوکه سلحخ قرقانه
کشی بیکه ازهان خواره دهانه شیخ قندوکه خضر الدین قهره بیکه اقی قیمه
و من بیکه ازهان خواره دهانه قرقانه در آقا ندو قرقه خای

بلکه با زیر مفتر و شدال بخوب دو افع است بیکه بیکه سملقان که سملقان نیز کویند سمت هم
بیکه بخوب دو افع و شدال خفر خانه خهد را بد شهرزاده خاکی
بیکه ده قاره صیره خواره اسفهان انتشار اش ناید همانکه شاده ایاد
بیکه ندو باره ده سعادت ده کشیده بلاد خفر خان فرمصده قلمه بخف اسماه
بیکه ندو خلر پو از خفر خانه خلر ده ده بیکه
حاله راز دو قدم است می رسمال عربی بیکه
دوکه راکت دو افع است
زیوان ایمو بیکه ندو خلر ده
حصیر خلر ده خلر ده خلر ده خلر ده
بولکسر خاکه چخور دو افع
فیض شیر ده خلو بیکه ندو خلر ده خلر ده
کوهان بیکه ندو خلر ده خلر ده خلر ده
کوهان بیکه ندو خلر ده خلر ده خلر ده
کوهان بیکه ندو خلر ده خلر ده خلر ده
کوهان بیکه ندو خلر ده خلر ده خلر ده

رو و خا نیش

رو و خا نیش لای اطیف د و خا نیش که رو و خا نیچه رهان می گش از بیش قاره های خود
می گش که و نهادو که زاین بخرا بن سکنی بست بخورد و چاره ایشان شهال بست
بست شهال باری د خدیز بخورد و فیض شود بر و خا نیچه د خل می شود که سیپاریز می شد
بر و خا نیچه د خل می شد و خل بر و خا نیچه رهان که از بست مشرق بخورد
از کوه آق شاهد جباری بست بخورد و آمد جا می بخشد بخورد دل سیپاریز می شود
از مشرق بخورد که دشته بیمی د خل می شد

رو و خا نیش بخشن ز شیر و ن دو بک ر و خا نیش ز خوار غرب ده
از بست که و نهادی بخورد و جا می بست سیپرین در و شهال بخورد و بست بخورد
و من بیمی د شود

رو و خا نیش ز سلطان خوب ببند که رو و خا نیش ز آزادی باری و
آزادی شهال جا می د خل سیپاریز می شود بخورد آزادی شهان

رو و خا نیش و آزادی خوب ز آزادی د و خا نیچه که آب و بستین بهان
بست مغرب آمد و بست ز تله بخشن ز کوه قوره ز که بخوب سه دان
دیشید و بسیما ره و د خل می شود از آسیه ره شهال بسیه ز رو با خود بخورد
خراب بست سلطان و ز بست که نیش

قرادونی نه کنید و غالب بکند و دزد همیور ترا کمر ساخته است و همین سخن طویل قردا
پیش بجای است

را بحص و قردا و نخان که دریست شرق و شمال بخورد باشند از خاک زعفران خوشادلو و آن
خانه است غنی تر از دیگر پسند است بستر پر دینه بکند و بسیار

در زندگی راز نیست باز ایضاً ایضاً کوئی نیست شکر

شاد بیو لم کو نو و رو دلان فرش قیمه و سعنه دشنه جوریز
قدیمی پذیری میزد و دریش فرایل

چارچوبه شکل با مردم

این معابر اغلب مخصوص هوا بیفت که است که پر کاه قرداول و سخن طویل داشته باشد
میتوانند روزی بخاک بخورد وار و شود و سر کاه از خاک بخورد و بخورد نشده بگذرد
لابد که اینها بخورد نباشند

معابر ترکمان بخوار و نخان نیست شمال غربی و مغرب غربی بخورد بعضی
و کوهستان نیست که این و سه قوان بیکند و

دزندزه و زیسته آق زو و زند بیشه چالپش آق با با
سده قوان و میخان

آق توکان لو بیلو بند عبس قراچکان شکل ران
قرداول

سیاه پیغمبر و که از شمال آن جزوی خاک بخورد استادیا شد قراولخانخانی مغربی و
جزوبی آن در سحرایی میان بخورد و با جرم ذردین است و بخورد طایفه خان
بست است را با دو عجیس آباد و غیره لا بد باید ازین قراولخانخان باشد و خان
بخورد این سعادت ممکن نگردد و مکرر بخورد کوکلان صفت داشته باشد
روز چهارمین پیغمبر مجمع الشانی و دو هزار ریضی فرانلی که بر ریا و بنی
درین روز تماهم او قاست مبارک سرکار رہمایی صروف صد و احکام و امور
دولتی بود و در اول ذی جواسب خداوند زد را احصار فرموده امر بعیت داشت
چهار فرمودند و پس از آن سهام دولت و شیخاع دولت و سایر سکردار کان
با خصوصیاتین دولت و احصار دولت احصار فرموده و محمد را رکنون فاعظ
طلاع داده نظر بصریت و علم و اطلاع سهام دولت مشاایی را در آنجام نداشت
خدست بریاست کل مسونین فرمودند که بلده اوه و مراقب نظم سواره
وسکردار کان و صاحب خسیان خسیر اسقیر داشته و درین خدست و نامه
ازدواج بیدایشان عقدت تائید و پیر کیب موادان بود که خود اعانت
بدون آنکه احمدی از حسنه سقوط و اهداف باید و شیختم سخنام سخنوار قیال

پروال بیاون از صحرای شوغان بهسته مخصوص دروان شود

روسا و سرگردان و صاحبین سواره ماموره

سهام الدوله شجاع الدله کلمسن خان سواره مشتم - کاب

چه قشیان بیمه ایشان علی بیان من مقدمه د فلان من مخصوص سرگردان همراه

جنیع خان خلاصه سفر عنوان زین العادین خان سواره مجاہد

منصور سرتیپ سرتیپ شند سواره فرانیلو سواره قورت پلتو

سراقان پیر حداد خان ملام حسنخان پیر

پیغمبرت قورت پکلو سواره خراسان

سبو شده خان شریعه خان بیدار علی خیان بیدار

برادر حمام الدله آیضا خداوندان منصور

هزاره هزاره هزاره دیه هجزی

فراغان سخوه صحرخان چله خان سواره سرگرد جوینی

سواره دره هجزی هزاره هزاره جاہرمی

چون سرکار بیاون شاهزادی رازیں مدحیم خرافت حائل آید و صنعت

بو سواران در پی چرامی مرطوب کانشدند بستان عصر خضر تعبیں بدست ببارگ

شیشه عکس از هشته سرکار از سواری حیبت نهوده معروف خانی بیاون داشت

که در کوه بالا سرچنور دشکار دیده اند حسب الامر مقرر آمد که در روز آینده قبل از سوالم

سرکار بیاون از طرف خواجاه شکار دارنده مسلط شریف فرمانی سرکار شاهزاد

باشد و تعارین غروب دیو انجانه نیارکه قورق شده و علیا حضرت جمه علیها

بخارک شتافند و چون سوکب مسعود رخانه ایمیانی که از بنامی بجاده بیان
شرف رو دار زانی داشت اینها نی هرگز ریط بدها فراک سود و حق مستعد
از شاهزاده کی شیر سرکے و شفود و هشیان ترکمانی و گیزان خوبیه بی بازا
شکاری تقدیم خاکپی ای چایون نمود و علی‌حضرت پادشاهی را طزاده بست
ایمنان پسندیده آمه و خان بایخان پسر غزالی بیک که بین دوازده سال قدر
رشادت و صد افتخار ناصیره بشیش پیدا پود بالطف هوکا نه نواحی و باعث
بیک تقدیم کل که سخن بالما سردار از شر فرسوده و ساختی در باخچه و اعلی فاما
ایمنانی تفرج فرموده سلیمانی او را در تجمع اسب با بجهای نیکوار بصل تفنگکهای اعلی و
شیرهای و ساعتها کی مجلسی و حق تبریز و تصویرهای فرجی در نهایت پسندید
و از هر قول فرمایش است فرموده و اینها نی را بعطف هوکا نه امید و از ساخته خار
خروج از زینه بان و سلطنه شریعت فرامای ممتاز شدند از قرار یکه بعرض کی
چایون رسیده داشت مرضی سیر لمال کست و باز دیبا و که بششند بود و خاطر هشت
سطه پر جایوی زینه منی رنایت فرمود کشته بمحیان بود این مخدوچین
بند و راس قرآن را که عکس باشی صدراز و سیاحدی و کاپ بسیار کند و بالین بخی

عاجز نموده کنگاس شر نمایند و قراری در امر عاججه داده هر کس را سزاوار نمایند
در نزد ایشان گذاشتند ملا زمان نیز حسب الامر باعث نزول معزی الیه فته و در حضور
 حاجی سید علی ستوانی که از دولستان مخصوص مریض شارالیه بود با حکمیتی
خداوند ملک است لاطینی و میرزا محمد حسین دکترو آقا میرزا سید علی مجلس کرد و هشاده
مزدیمها فیضت بصیرتی خود را میرزا سید علی ملک است لاطینی و آقا میرزا سید علی
در پنجور داشته و بعون الله تعالی مغلوب عاججه شوند و حکمیتی خداوند میرزا الیه
که طبیعت علم و مخصوص شخص میرزا ملک بود از جانب خود بر تکار حکماست و همچنین
وجود ایشان مخصوص بعرض علی کفان حضور رساده از جانب سلطنتی بجواب ملوکانه
ملک است لاطینی و مسید حکیم و غیره الثفات و نوید فرجت داده خاطر مبارک
از زبان تمام و مرفت ایشان همین ساخت و هم درین شب یکی از اعضا بصحیح
اردوی سخاهم الدله و شجاع الدله از پنجور دست به شوغان حرکت نمود
جمعیت هشت هزار هجده هزاری حکمت موقب صور پنجور و پیروزه
درین روز سرکار افتد سر شاهزادی یکی از اعضا از طبقه اثاب که شنبه با پسر
واقبال ایشان کشته شد قبل از زغمیت از جمله پنجور و محضر شمول محبت درباره عیار

و پیو در می مال ایشان از شخص قدر و مرحمت نزد خسروانی بیان حکم که منزل شاهزاد
بود مشرفت رو دار زانی داشت داماد امیر دوست محمد خان و حاجی بر شیخ زمان
و سایر کسان ایشان در فنارچ باع غصیل رکاب ببارگ کشتن شاهزاده و شاهزاده های
چاکر پر و پی بسته مرضی وند فرمودند حکیم بیانی هزاران و ملکه لاد طینا که در بین
سفر علی لیله عاصم بودند فرازه امیر فرد خوش شده او را ازین مرحمت غاصم خسروانی
اطلاع نهادند شدت هر فرق و اتفاق داشتند این آنکه آنها به این زانه کی که بوجانت نماهی
شانه های خود را آبداده دیدند کنوده معاویت و غربت و محبت را در بالین خود دیدند
و غمود را فویی تازه ی دیدند کشته و بر رعن خصوص آمدند آنها محبت و رسایی هم نداشتند
که شدت و باسایت و کهات بچشم کلاریز مرحمت و کرزش عظیم بسیاری آورده بخوا
خیز برخایون شابش حی ازین مسی خرسنگند و چون عرکست دادن شاهزاده
با این حالت بر خلاف نکست بود صفر داشتند چهار دوزی باعیان و متابعان
و در بجهنوب و سوق پنهان شدند و ملکه لاد طینا و سید چکمود رخان و فرشت دست گشیدند ایشان
که شدند نهادند ایشان هم صفت حائل شدند و دوزی بجا بیون بمحق گشند و سید محمد قلیخان
که این ایشانی لمردی بالقویست و میتوان اعتماد بجا بیون بود امر و فریاد

که با دو دسته سر باز و چند نفر از غلامان خاصه پرستاری و نگاهبانی معاير المعاشر
مشغول باشد و همچو لوازم صحبت و راحت ايشان را فراهم آورد و چون خان
بخارك را از امور معاير المعاشر سود کي صادر كشت به اسکرنشت و پ
ها يوں رو مقصد راه نمون شد و پنجاه عتاز روز برا مده در حوالی قلعه فیروزه رزو
اجلاك كشت سرکارها يوں شاهنهاي بخوار میل فرموده ساعتی با هر احت مشغول
ششم و چون از خواب برخواسته دیرالملاک احضار شده عرايضاً و مطاب
است را با در اسرار وض داشته در جواب الحکام صادر نمود
از سجنور د بیرون زده دو فرنگ کش راه مایل بجنوب در سیان و د ساسله کوه
سخت واقع و اغلب دره و ماهور و پت و بلند است در رو و خاکه از وسط آن
جاری است شهور یعنی اللطف که سرکارها يوں شاهنهاي در روز نامه همايوون
بعین اللطف پا صین اللطف تصریح فرموده اند چه این اسم عربی نهاید و اوصین
معنی هفدهم منیکرد و علی این حال د فرنگ را زکوه الاداع جاری است و با
در زنها بیت صاف و کواردادار و یک نوع ما بھی فیضه تر پت بیکند که ظاهر افغان
از لطف فت نهاید ولی چندان ماکول نیست قلعه فیروزه قلعه است حکم

و قریب به تاد خان اوار عیت دارد

دست واقعه در عرض راه ازین قرار است

سمت راست جاده

هر کان در داشته است از این طبق خان در مکان در مکان در مکان در مکان

سمت چپ جاده

خواهد بود که خان در مکان در مکان در مکان در مکان در مکان در مکان

شنبه هم شهر بیان شریف شبانی هو کب سعد از فرو

پچه از پند

درین روز چون سرکار پیاون شاهنشاهی علی الرسم قبل از غمیت بجام

شریف فرمادند و نشسته از تردد سعادم الد ولہ در رسیده حرث

رد و می پیش از شوغان معروض خاکپا اسی پیاون داشت و پیر عزیز

عکفان حضور مبارک رساینه که سعادم الد ولہ نشسته از هیر علی شعبان

نذر سکنی ام بوجیب و سلطنت پیاون و خود اش با خود همراه دارد خاطر خشی

پیاونی ازین معنی در نهایت خرسند کشته دادین کار را بغال نمی کوکره

چه عصی از ای خندر سکنی بواسطه قرب جوار با طوفانیه ترکمان دو

و خصوصیتی در میان است و از آنچه که این شخص فدر سکمی بدون طبلای
ازار دوستی بسایون بجهت نموده بود خاطر خبر بجا یون شایانشایی که محظوظ
بینخات جمیع امور است بینهایی بهم کشید که مکن است طوابیض خاله را زعم
نموده آنکه دبیر اسماباب فراز ایشان شود پس سخنی به فشار سهام الدو
صادر نموده مسجلاً روایه نموده که هر کجا مایند بازدید بازدید بازدید بازدید
نیز در اطراف قراول که نهاده شخص مژبور را که بهمه جا از قلع جبال سرزمینی و
دست کشید نموده بعرض ساینه بالا خود ذات و الاصنفات شایانشایی
یک ساعت از دسته که شده با سبب خشکی امیر حسین خان سوکار شد
از کنار رواده نعمان اللطفی تشریف فرا کشیده تا یک چشم کشید که تمام راه
از زیر سایه در شدن و کنار رواده این الدو و اعتماد سلطنه ایضاً فراز
صلیب خیاطب داشتند انجامی رو دیده نمی چپ منظر کشیده
از دوره مغربی شده سمجهان سرکار بسایون از این دره که از جیش کوشیده
باشد با این مرباهه توانیان دار اخلاق و جا بجز داشت تشریف فرا
بودند تا کسانی نمودار کشید و موکب منصور از کشیل مژبور صعود و نزول فرسود

راه را ندک و سعی برسید و آورس و کاج جیال طراف زیاده شد
و حضرت بایون از زبانی هرف نخواست که بوده است چپ که در حاشیه
و کاج کهن داشت توجه فرمودند و در وی پارچه نشانی که منظری عالی داشت
فرمودند و بعده از صرف نخوار با دور پین تماشای راه بسرعت دادند
حرم با سواران و غلامان با نظرم و ترتیب از راه که شد و حضرت پادشاه
سوار شد از میان محل گنج و از بالای کوه بعثت ادامه کرد و نیز
لذت شده معاذی قلعه پیشتر از رو و خلک منداشت و قراط سور و سوغاون
و چهار پید که درین جمله داشتند از دیر و نزد کیم محوظ شدند میگردند
چهار پید شرف و رو دار زانی داشت و متفاوت این مقاله با پسر است لام و
در پیشیده عزالیض نکست آن معروض خان کپسا می بایون کشت و هم با پنهان
سلطه الداره باشد و دیگر مخفی نون میگشند از زیارت گموده بایون چندی
و مفتر آمدند بعد از شام بر سر معمول قویق بگشت و پیشندستان قیام
جضور عرض که جور شر فیاب شده وجود ان مخصوص و حکیم باشی طزان
بعضی وزنای محاسن فرانسوی مشغول شدند

از فیروزه الی چهار پیده چهار و نه کس است و راه خانه ذکر شد از میان

دره و قسله و شبه بیان است که بعضی زایلات شادلو در آنها کن

و میلاق دارد

روز یکشنبه و هجدهم تیر فرمائی ارد وی اینهم شکوه
از چهار پیده بچهار رده ستئاص

درین روز چون خاطر خپیر بجا یوان شاپشا بهی میل صبید اگنی و شکا

لو بود و رحمت شوغان سایی صلن جمی زواران ببراد و شکار جن

خاصه و شب کذشت به جب امر قدقد بر طلب و شخص شکار و کوردو

رفته بودند بنخواه مصحح که ارد وی کیوان پوی از چهار پیده کوچ منود حضرت

بجا یوان شاپشا بهی وزرا و غلب عزیزین رکابی امر و مقرر داشت

که از جاده روان شود و خود با معدودی قلیل از ملازمان خاص سمت شمال

شرقی که جنکه و شکار کاه بود توجه فرمودند پس از طن اذک سماهی از کفره

کوچکی بزیرآمد و داخل جنکه شدند و درین صحرا می سطح که سمت شمالی

آن صحرا می شوغان و معتبر تر کمان است خاطر خپیر بجا یونی باست از

پاک شسته و پچمایند که اسب بکج آورده باشد و پوکودبا قرقانی که مرغی شد پرست
در پی او منظور نظر میباشد که کشته باشید تیرا زارع آسمان نزین افسنه
سواران ازین میرامد ازی در سخت مذده وجود چهایون شاپشاد را دعاست
متقارن انجال و با ای محاذی هم اسب چمایون پسر دن آمد از این
بسی رفت و چنانکه از قدم هم تین یا مترها فرون رسماست و مگر بجز مسد
حرکت رو باه دلیل بر آن است که اموریز نصرت نشان برآید و با پنهان
و دشمنان دولت و دین غالب خواهشند آمد و چون این حال سالم نمود که
و بزرگان سپاه بعرض خاکپای چمایون معروف شاد بندان کش کرد
و غاطر مبارک اسره دری تحسیل آمد و بهم و ران سور آبیولی از پس از
خوش بیده سرکار چمایون شاپشادی با میرشکار ویرا تعاقب کرد و همیزی
بد و آند جشن شده و سرکار پیاد شاپشادی زده بپاره پر شرکار که
نیاده اینه خدص شده و سرکار پیاد شاپشادی زتعاقب شی صرف نظر فرمود
و درین حال سواران یکه هب نهاده شد نا مورد شده بودند همچنان خد چمایون
کش شد که بخطور صرف از دهنده کوه می آیند و از تو منع و میراثیان عدو هم کش

که هر قدر جد و جهد کرد و بودند مرالیش باز امکن نشده پود که کورمی پذروا
یا با صطلح شکارچیان شکاری بپردازند پس حضرت همایون بشاشی
له بواسطه اسب تا این دهار است بواطنش استولی شده بود در صحراء زاده
و بصرف چند وانه شغل کشید و هنوز زاده کی زین بیوه که در طبع ملوکان
در نخا بیت طبوع و سازکار است سیل نظر فرموده بودند که پیر شکار معجل شرف
شده صعود کردند که کوزمی از دور نمایان است سرکار پادشاهی بلاتکل
خواسته در پی او تا عذر کردند که در چون چنین و در پی خود دید در نخاست عزت
حضرت و خیر آمده و خود را در دره و ماہور و امنه کوه پیمان کرد و پرسید
تفصیل کردند او را بیان فرمودند پس حضرت همایون با افتاب کردان نکار خواه
سعا و دست فرموده بعد از صرف نکار بیت جنوب که روی هنرزل بود
عطاف عنان فرمودند بایقیره در پنده که در میان دو سبله کوه عظیم واقع
و فی الحیفه در پنده است تشریف فراکشنه قریب نیم فرنگ سازین همچو
بعور فرموده تاراه را و سعی بدید کشت و از تفاسع جیال بیت راست رو
بپتی کند اشته دره همزور بخلکه است خاص که ملکه ایت و سعی شدی کشت

و اعلمی خصیر ہما یون شہریا رسی پس از ملا حظہ معابر و سماک است این جملکے
ایکی زمینه عروض لامان طوابیف ترکمان است و یوسفین سکانی مقصود
بر ای بنا ای قراولی نکه سیست او مذرا ہجی را که غابا باعث نجست
یعتیت و عابرین بسیل است مسدود و محفوظ نماید بلکہ نشسته باشد و
سنگا ص شرف و رو دار زانی داشته درین روز بعد از طهر
با دی سخت برخواست و طوفانی شدید در پیوان حادث شد چنان که
چادر را از بامی کشیده بیش و بیشہ با بجا ک آگندہ میکشت ہما ناطوفا
که این طرف خود رکرد علامتی زندگی صر قهر ملوکا نبود که در آن است و زین
دو اشت پنهان طفر نمون درین روز شرف بورود و فریض بسیل مقصود
بودند بالا ضرہ چون ایش بت با داشلب نخید مر جتنی عینی ارجمند
سر پر دہ بجا یون زپامی در ایشاد عاجی محمد نمان حاصل بات
و محمد حسین خان نایب محض آسایش و بود سعد بجا یون لایقی بپا
گرده و اطراف آنرا با بجزیره ایش و صنایع نی اند نساجی اور کار
جهتی اس ایشند و سرشار پادشاهی شام یا یون بسیل فسح بود

شب را و بجان ای این بگنو و نه

از چهار بیدالی چها و ده خج و منک است و شاهراه تا جمله نسخا
در سیان دره و فیسله و پلکانی جمال واقع است که جمال است رت
آن تا وینه قراول مسداد دارد و مشتمل است بر بخلها می آورس و غیره
و جمال است پب نیز بخلها می آورس و اردولی متد رجا مماثل به
پچای خاکی بوته و ای سیکر دد
محال سفراین در دامنه این جمال واقع و اکثر قراول مزارع آن زدن
نمایان است

دلت و افعه است راست

نونخان چه چه بگی پشت بان دو بجهه
لو مغان چه چه بگی پر زانه و زند چه
از آسخا که یعنی زع بزی یعنی ترکمان که بسبت جهاد و سبط
و غیره میرو و از وینه نسخا صور زین بیان فحوله با هرم و اسفرانی
که میشی بگی بخواهی همچنان کشیده از دهنده زید بسبت بیار چمند میرو

و پا از دهنه ایازد و کلن بیان دشت و عجایس آباد و یا اشخ مرتضی علی
میدان عبور نموده بهتر و کیلان واژ آنچه بخیر آباد و داشت زیرستان
پیرو و چنانچه با اسامی کثرا ذکارهای او لیه آنها را در شرح بخورد و خبر
مذکور داشته ایم که متدرزجا در تمام آن کذر را قراول نهاده قلعه جات
بنانهای خاصه در سده دریند و کذ معرف که بجهات شوغانی هیئت
وعبارتند از دشت و ریاط عشق و آردلو هر زاده که دریند هسته قلعه
وقراول نهایی هستهای نموده خانواری چشم و رانها مکون سازه
ما متدرزجا بقیه قلعهای ساخته شود و لبسته زمانیا در طبع عطفت شاهنشاه
این قلعه و قراول نهایا با تام کرسته کام راه خراسان از شهر طایفه ضاهر
محصون و محروس خواهد باد

چهارده سنتی اس عبارت از پهار قلعه بزرگ است که بقیه سرداران
در جنگ سنتی واقع گشته کیمی زانها قریب لانه دارم و سر قلعه دیگر آباد
و در پهربکیب پنجاه الی شصت خانوار صیانت دارد و اسامی ایشان در رو
اینده مذکور خواهد بود

روز دوستی خانزاده سید شریف فرمایی مولک پیروزی
کوک از چهار روپوچا جرم

درین روز اکبر پادشاه خاطر خیر بیان علیحضرت شهید امی مایل توقف
چهارده صد سید افخی و شکار کور در آن طراف بودند با دبtorی
بلا زمان رکاب نضرت نشان رحمت داد که نسرا که پادشاهی قیصر
فرموده در اول باد او حکم پیشود کوچ دادند و از آنجا که از چهارده الی چهار
راه بیشتر خسته کن طولانی رو وا غلب کویر وی آبست محظی نکنند
رکاب از پیاده و سواره بواسطه قلت آب سخت نگذر و آقا ابراهیم
ایداره باشی را مقرر شد که از برای ایشان تدارک آب نماید مشار الیه ز علامه
بر چهل قاطر را ویرکش که باستفاده از باهرو استه و فوجی همراه نمودند که
سپار پر آب کرده و برشتران حمل داده با خود همراه داشت که هر یک کام
سفایا نزد آب تمام شود را ویها می خویشند از برشتران پرآب کرده بدم
رسانند و بیرون راه امروز را هی طولانی و دزد کار بود بلطفه آنکه شیخ
از دزدان ترکمنی بیکی یاد و لفڑا ز جلو و مخان یا پس ماند کان ارد و آیی ر

محض خرم و جستیا ط رحمت ائمہ خان ساری صلایح امقدار شد که با یک
فوج در مقدمه ارد و باشد و فرج خان این ائمہ دو امیر را آمد که بعد از حرکت
نامم ایلی رد و با یک فوج بر سر حیند اولی حرکت نمایند و خود سر کار را چنان
شانشایی بخلاف سهول عیب دارند هنچنانچه ایلی سوار است و
ایمیل و پیدقی بهشت جا خرم تشریف فرمادند و وزیر کار ایلی چهار دوکان
سیز زار حجم سرکرد سوار جرمی و سیز فتح عینی ایمیل احکومه جا خرم و خیر
سوار جرمی بقبیل رکاب محترم اشایش فرشتگشته و سور دان طرف
ملوکانه آمده مقرر کشته بسمی که محمد یقین خان خلام ریچه باشی و سیرکار طلب
کوره ایله ایله بدلیان بحق شود و خود علیحضرت بایون شانشایی که
از برای صرف نخوار فرد آمدند و پس از صرف نخوار چون چوں بپیار کرم
وساخت بعید بود از خیال نکار منصرف کشته که طلب محمد یقین خان
و سیرکار و سایر سواران فرستادند یک فرنگ بمنزل مذکور
از این ائمہ در سیده معروف و داشت که آیینه نامشده
آیدار باشی را اشارت رفت که احانت نماید مشاور ایله فوراً نیز لفظ

و سقایان پیش خانه را با را و بهای مسعد و مسجد بسرباز و سوار چند و
رساند و تما هم را سیراب منوده احمدی را نقلت آب ز جهتی وارد نیشد
چهار ساعت بعزم بذه ذات والاصفات شاهزاده ای تشریف فرماد
جا چرم شدند و چاکران و ملائمان هر کیم در خیام خوش بیا سودند
جهان سوز میرزا حاکم شاہزاده درین وقت در نزدین بود بزیارت
استان همایون مشرف کشته مورد الطاف خروانه آمد و مقر رشد
شب با اعتماد السلطنه که وکالت استانیات شاہزاده دو بسطام و نزدین
و چا چرم بد و مرجع بود بحضور و هر طور مشرف شد و در خصوص اس ظمام
امور ائمه حاتم و سرحدات اصحابی فرایشت علیه نهاد
یک ساعت بعزم بذه دیوان خانه مبارکه قورق شد شب در چنگیک
سرکار پادشاهی مشغول حرف شام بودند صدایی شنید که توپی
از دور برخواست حضرت همایون محض استغفار از واقعه این الملکت
حکم دادند که از شنیدنک طلاعی حائل نموده بعرض ساند جانب سرعت
پیر محمد نظر خان را با چند سوار بچسب فرستاد و هم میر سکا را با چند نفر سوار

از شکارچیان خاصه که هر کیم در جرئت و رشادت پاده سوار بر این
دارند در حمال شتاب روای شدند بعد از خرف شام تو رق بخت
اعتماد استلطنه و این الملک و جهان نور میرزا و سایر چاکران بخشنودیان
شاهنشاهی شرف شدند در ظیم امور راضفه است و ساختن بعضی علمجات
فرمایشات لازمه علیه بعده اعتماد استلطنه و جهان نور میرزا شرف سد و
یافت محمد نظر خان مراجعت نموده صفو و حصن داشت که چون به بافت
یمن و نشست که پیش فته چند نفر از سواران چند اول بر سیده ذکور روز
بودند که شنید که توب از بوییان خاصه بوده است که بستن امام شب
بجهة اخبار درود اند احشه بودند و هم میر شکار سعادت نموده بعزم شکران
حضور مبارک رسانید که تمام ایالی ردو با این الدول وارد شده و از حفظ
شنید که خبری حلو م نشد آقا ابراهیم باریاشی سعد بنی ششت که حاجی سن
ده باشی مقاوم نباشد که و سایر مقایان که مستعاف قب ردوی آمدند در هنر تمامی
چند میر شنید که نفرات شنیده اند و بسیح استفاده نداشت که در زدن هدایه ضالم
که اغلب اوقات در ویا می آن نواحی پنهان شد شنید که کرد و جرئت نزدیک است

نیافردا ند میرنگلدار و زنگل امیکه باشد لعنتی خان در چنگلی سخت
خلاهها و رباط سویچ در تفخیص شکار بود خور چنی مشتمل بر سه شب کلاما نه
آشتر بودت و جعبه سینکان مدور و اسباب چای و دوازده طاویل مشهدی میبپ
در سرداری در گمکی یافته بود از لحاظ نظر انور ملوکانه که راید معلوم شد که او بجهه ساز
ترجان بوده که در آن چنگل سپهود استهنه نمود و چون سوار از اماشا پر کرد و او بجهه خود را
که شسته فراز نموده اند بالا خود سویچ ساعت از شب کل شسته سرکار چایون پادشاهی
پهلو سودند و مقرمان حضور خدست انصاری پنهان

ز چهارده بهار جرم است فرنگل چنگله نه فرنگل راه میل مغرب و تمام صحرا مسح و پر
و چنگل کرو طاق است سمت ایست بنا صد کغ فرنگل نیم فرنگل سده کوئی
و اتفاق است پشت سخت و محبوب دین کوه راه ناود در بند است که طوایف که
و بیوت پس از گذشتن از رباط عشق و غیره دورو ده بحرای شوغان از برای کشتن
چنگله شخص و صحرا می فاصله ای پس جا جرم و سفر این و فتن سمت شاهرو دلایل
زین معابر عبور نمایند و اسامی آنها بر تجویج است ابتدا زست چهارده

زاده رفعه رفته و زید بوده است که دال ششم زاده کلاته خان
رفته ایم و زید بوده است که دال ششم زاده کلاته خان
از بالای هزار عذر بر پیکنده

راه خیان

گذارگزی

چکو منتهی میشود و چکو چشم است که اخیر است در دو فرستکی جا بضم و افع و فرم اند بجز این که از زمان آنکه
کتاب علمی وارد

قرار و قلعه ات نامیں شخصی و جا بضم به بجهوجب است

سمت راست بتم فرنک از دهنه شخصی کن شسته قلعه اندغان و بخاصیت اندک
قریب خود اسما است این دو قریب هر دو از دهات چهارده اند و دو فرستک کشش

مرغعه جزء پنجم است که در دا مند واقع و موسوم است با اسم شهر کبود در زمان سلف
درین جلکده واقع و جزء پنجم داشته است و اکنون از عمارت آن بجزار کی باقی است

چنانکه در شرح فراء سمیت چپ خواهیم بدین این مرغعه جزء پنجم آبادگان شد

که در او جزء دو برج و چشم ای قلیل اماری نیست از زمان آبادگان شد

جا بضم فرید و مرغعه غیر است که درینهم فرستکی جا بضم که قلعه دکار برآیی و چند درخت

توت و غیره است سمیت چپ او لا در ابتدای قریب شخصی است و او قصبه ش

معابر و باشکن و باغات است بتم فرنک از شخصی کشش شده چهل ای است

و او قلعه است محکم آباد و خندق که سبع تا ایک شهر جزء پنجم جند و جبد و قلعه ایان ای

شادلو او است چهار نموده با اسم خود موسوم ساخته است و سه چهار طاواره عجیب

در راوسکناداده اندک نزاعی دارند که از آب منحاص مشروب میشود و در حواله
خود این قلعه دور شسته قیامت است که این اوقات حیدر طیخان سهام الدّوله
لیکی از آنها را شعیه نموده اندک فارد و محمل است که پس از چندی از این دور شسته
قیامت دو سنک آب خواری شده باعث ازدواج ایادی و معموریت قلعه سود و چون
در زرد یکی قلعه حشیه است که از آب آن یک بهنه الی دو بهنه زراعت میشود و چون
سپرگاه درین قلعه هموار پنجاه سوار باشد میتوانند باعث از ورود و عبور ترکان شود از جای
ستی بحولب همایون شانشی هی حکمی تعیین شده سهام الدّوله سرف صد و رایفت که خلاص مکان
در صدر را باوی این قلعه کوشیده پنجاه خانوار در راوسکنی و به پیر از عیفرزاد بغا حصدا
یک فرنک در زرد سب جاده قلعه بلاسکن است موسم بقلعه سفید این قلعه
در تواريخ به ذر سفید معروف است و چون از میادیت او چند زماناً جا جرم دیگر
آدمی و قلعه شهرد میست ولی این صحر اخیلی مساعدة است که در راه حضر قوات و
پناهی کشید و زرع کند از نز قصبه جا جرم قلعه بزرگ و پیا است بقلعه ارادان
خواردار دار که در وسط واقع و اطراف آن عامه باعث وزاعت است اما این قصبه
که قریب چهارصد خانوار است نهاده در میان قلعه ساکن و اغلب مردان آن

مشکلی خواهد بود محال با جرم مشتمل مین قصبه و سه فرید بکسر است که عبارتند
از کسیه و ایور و دره و در سر کیک از آنها نیز تپا به الی سد خانوار عجیب کون
بهای جا جرم کرم و محصول آن جو و کند مردانه کی شستک است و همین بحث
اسهم جا جرم جایی کرم بوده جا جرم محرب است
روز شنبه دوازدهم توافق همکوب منصور در جا جرم
از آنچه که در روزگار شنیده با سلطه بعد مسافت و شدت و سورت حرارت
بهای مشقی باشی ارد و بلژیک رکاب نصرت اشایه آمده بود محسن اسایش
چاکران درین روز از جانب سفیر الجوانب همایون ملوکانه در جا جرم ام باطراف
شدتا ملاز ما ز راحی باشد و بندگان اقدام همایون را در مطالعه عرايص محمله که از
طهوان و سیستان و خراسان پیشکاه حضور همراه طهور رسید و در صدور احکام ملوکانه
و راصدار جواب مطالب فرصتی بدست آید پس در اول باد او شاه با عذر
و داد از جرم خانه مبارکه بسایی پرده و یوانخانه تشریف فرماده ابتدا عرالبغض
ستوفالمالک وزیر بالله عظیم لمح و نظر همچنان که شنید در جواب بجز
از مطالب آن دستخط همراهان شرف صدور یافت و هم جناب محظوظ البدران

از بیرونی حالت معیرالمالک که درین روز با چاپار از بجهور و اجبار شد بود خلاص
دادند و هم صورت علی‌یض سیستان و خراسان را از برای آنها یعنی جناب ایشان
همان مخالفه فرستاده و مراجعت اردودی بهایون را از راه چشمی علی دامغان و فیروز
کوه اخبار نمودند از جانب سبک حکومت دارالمخالفه در سپه موبک کرد و دو سپه پیغمبر
لازم داند قبل از وقت تهیه و تدارک آذوق و سیورسات نمایند و مراقبتی ناص
در اینکار و اشتبه باشد که از رعایا دیناری و جنیه کریمه نشود بلکه تمام سیورسات
و آذوق را در هر شهر و قصبه خرمدیری نموده اینکار نمایند و چون احکام دارالمخالفه
با تمام رسید علی‌یض حکمران خراسان و سیستان از لحاظ نظر انور گذشت این حکامر
قضائیان در جواب هر یک شرف صد و رایفت و مسر عان فوراً مراجعت نمود
مبیغده هزار تومن و چند قدویک بوقچه شال کشمیری که مرحوم پیغمبر سالار در
اماصر آباد دامغان بدست شخص اینی پرده بود شخص مزبور چون ازوفات آن رحوم
اطلاع یافته نقد و شال مزبور را بتوسط این المک بحضور با هر شور یا یون تقدیم
نمود علی‌حضرت بهایون شاهزادی تمام آنها را با این المک پسند که چون موبک
مسعود بدارالمخالفه شرف رود ارزانی دارد تمام پول و شال را بوراث و کسان

ایشان تقسیم نمایند و آنهم مپسته در همان ایام مازی از هشگان مرحوم مژبور
که در دامغان که داشتند بودند بحضور آوردهند و علیحضرت همایون شاهنشاهی ایران
با جلوه دار می بدرد الخلافه الباهر زد میرزا مهدی سنجان کشیکچی باشی که پس از رسیدن حکم
معظلمانی بود فرستاده مقرر داشتند که از روی قانون شروع مطاع باشد اینکه
او اصحاب در میان خود سایر وزرات تقسیم نمایند چهار ساعت بیش روی پیشنهاد داشت
و الاصفات همایون ازین همایات پاسودند و بحیثی خان اجودان مخصوص تجربه
روز نامه ای فرانسوی مشغول گشت و سرکار شاهنشاهی عصره میں فرموده نهاد
که زارده دیوانخانه مبارکه تورق شده و ساعت از شب رفته ماچاکران و ملازان
برایت حضور مبارکه شناختند و ساعت هجده از شب رفته بدین فیض عظمی متعدد
بودیم

روز چهار سپتامبر در سهری فرمائی اردوسی همایون از حاج رحیم
بهریه الیور و ورده

درین روز برخلاف رسم هر روزه اراده سپهیه طوکانه بران افضل اتفاق نمود که امیر
حرخانه مبارکه قبل از غروب مکب مسعود عازم شوند پس در اول روز حاجی

اغایوسف آغا باشی و سابرخواجد سرایان کالسکه و مبارکه هرم را حاضر ساخت
و اطراف سرپرده مبارکه را خورق نموده تپالمی خوش خارم شد و سرگار رجا بول
شاهزاده هی نمی ساخت از روز برآمد در سرپرده مبارکه قشریف داشتند
الله ولد و سابر سفر بان خاص خاطر خیر بجا بول راجعی هر چیز پر ع مشغول بگشتند
دادن والاصفات ملوكانه بجا کشند نشست بست شال مغربی بقریف فرمادند و
یزج ساخت از روز برآمد موکب مسعود بهترل سرف رودار زانی داشت و خشت
شامشی هماریل فرموده باستراحت مشغول شدند و محمد تقی خان پیغمبر است
بعرض کتاب نایخ روضه الصفا اشغال نمود بهنگام عصر سواره زدینی که برگاب
بجا بول احصار شد بودند در مقابل سرپرده مبارکه میان داده امر و سفر شد که برپای
محمد صالح خان سرتپ کرد مججه چند ولاردوی بجا بول باشد و هم علیقی خان که
زمصور بیکر مان مرتعت نموده بود به توسط این الله ولد سرف اذورستان
به لسان شد خاطر مبارکه را احوالات انسانیت ساخت یک ساعت
بغروب مهد او بیانگانه مبارکه خورق شد و سب بعد از شام خورق بشکسته
چاکران بجا کپایی بجا بول مشرف شد نیم وا زانی که شدت و سوت حرارت

هوای روز مزاحم وجود مبارک شد زود تراز سایر شهبا بار امکانه تشریف فراموش نداز ها جرم ای دزده دو فرنگ کش راه ما پس شمال و مغرب است هست سرمه
جاوه ناصم دره و ما هور و پست و بلند و بعاصله دو فرنگ کش که نخواز باز نسل
کوچی است بلند و سخت که بجهت مغرب متذبذب است درین سمت صراع چند
و در قریب است که اول پدر کنه و ملائی که اردوبی بهمایون در قرب آن واقع بود بهایون
معروف و موسوم است و هم درین سمت پهابست که در فوق آن از زان
سلف قلعه بنای کرده اند موسوم به قلعه علاء الدین که ناسکون از بنای محکم آن آثاری نگذشت
با فیض وزیر که حکیم باشی طلازان که جسته با قلعه رفته بود در هستان همایون
ذکور میباشد درین این قلعه کتب اشاره است مشابه چاہی که در فرعان آمیخته
کوارا که بود سطه پهنه ای چند که در میان پاده قرار داده اند و صول پلان در نهاد
است

آشام سمت چپ راه نزدیک و ما هور و پست و بلند و بعاصله نیم فرنگ کش نشی که بمهیکرد
که در وامنه آن مارعی چند است و هم درین سمت در مقابل قریب آنوز کوهی سخت و بلند
نمکون میشود که بین مغرب متذبذبی باشد و راکنه سخت خود بزرگ و بکجا نوران

و خشی مسکن میدارد

پنج بیانیه چهاردهم رسیح المیافی تشریف فرما فی اعلیٰ حضرت شهیر باری
بنده کان اقدس بخایون تھر باری دین روز یک ساعت از طلوع کذشته بجا کشته
واز کنار قبوره کذشته با اختصار دوله فرمادن میفرمودند و مقرر میداشتند که امر دز
با پیازار دوی سهام دوله خبری پرسد چون بخششکی بینینوال جلی شد شدت کرد و بای
بوجود مبارکه رحمت داده و حضرت شاهزادی از کاسکه باسب رجوع فرموده بیض
و پدق و جمعیت مترین رکاب پیچ پسر راه شدند و ذات والاصفات ملوک از خارج
جاده تشریف فرمادند و در هیکله نیکو صرف نهادند و در اینکان از دور در حسنه
چند ملحوظ نظر مبارک کشته از حقیقت آن سوال فرمودند صعود ضایا که در حمان
مربور در دور حسنه واقع شده است که بکو حسنه معروف و آنجوز ترکانست بالاضر
بعد از صرف نهاد در نائی حضرت پادشاهی بجا کشته و با بدایی کردند با کاسکه
تشریف برده چون دیگر صعود کامکان نداشت سواره ببالای کردند امده
با پیشاده مقرر داشته تھاد مان حرم نیز با اسب بکذرنده و تماش کاسکه نار از زده
که با بخلافه خیج برده مشطر حکم باشد زیرا عبور کاسکه ازین کردند اسکال کلی داشت

وچون سرکار شاهی از گردنه بزرگ آمد وارد چلک نزدین شدند ابراسیم خان با پیش
اعظیل معرض خاکپای همایون داشت که در ایندم علامی از گرگان از تزویه صادق
خان سرتپ رسید و حامل مردمه فتح برای شهاب الملک پودخاطر مبارک حضرت
شهر باری از تهمیخی خرسنگ شده مقرر و اسد شخصی نزد شهاب الملک رفته بعثت
حال بعرض پرساند چون موب مسعود بن زین شرف و رو دار زانی داشت
شهاب الملک بحضور همراهان شناخته متروک داشت که محمد تزار میان اقبال
پژوال همایون قشون انسوی صحی نمایان کرده و هنر و پا اقصد خانوار از مشی طائفه
یمیت پا پیه مزادان ایشان را کشته و سپرده ناز اکلا دستگیر نموده احوال و موال
ایشان را نهاد بغارت برد و جنوح بجه مقطع نظر مبارک همایون ملوکانه نبود
در ملا فوجارت و خود سرهیایی طایفه صائمه داد مردمی و مردانگی داده اند
و سیم درین شب محمد قلیخان برادر شهاب الدّوله با غرایض یوردویجان
و سایر سرکردگان و لفظیں فتح و صورت سرو اسپهار بود و می همایون پیش
از زیارت خاکپای همایون و مراجعهم و الطاف ملوکانه مفتخرا شدند سرچ
اردوی نصرت نمون را از بحیوره نامراجعت از تاختن زرگان بدین لفظیں